

prima instanță - (Judecătoria Bălți) A. Cerbu

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, A. Ciobanu, R. Iacubovscaia

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul municipiului Bălți și Primăria municipiului Bălți,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Balan împotriva Primarului municipiului Bălți și Primăriei municipiului Bălți cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017, prin care a fost respins apelul Primarului municipiului Bălți și Primăriei municipiului Bălți și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2016 Vitalie Balan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în împotriva Primarului mun. Bălți și Primăriei mun. Bălți, solicitând anularea pct. 1 din Dispoziția Primarului mun. Bălți nr. 15 din 18 ianuarie 2016.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că la 18 ianuarie 2016 a fost sancționat disciplinar cu avertisment, pentru încălcarea p. 7 lit. (h) și pct. 10 din Regulamentul de activitate al Direcției juridice.

Menționează că drept motiv pentru sancționare a servit avizarea de către el a unei procuri privind reprezentarea intereselor Primăriei mun. Bălți de către angajatul Direcției Învățământ Tineret și Sport în instanța de judecată.

Susține că la 28 ianuarie 2016 sa adresat cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea pct. 1 din Dispoziția Primarului mun. Bălți nr. 15 din 18 ianuarie 2016, însă la 26 februarie 2016 a primit refuz.

Consideră reclamantul că a fost atras la răspundere cu încălcarea Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, în conformitate cu care, sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii, cu excepția sancțiunii disciplinare pentru încălcarea legislației cu privire la declararea averii și intereselor personale, la soluționarea conflictelor de interese și la regimul juridic al incompatibilităților și restricțiilor, care se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a actului prin care se constată săvârșirea abaterii disciplinare.

În acest sens, reține Vitalie Balan că a avizat procura la începutul lunii mai 2015, iar la răspundere disciplinară a fost atras la 18 ianuarie 2016, cu depășirea termenului de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

Totodată, menționează că învinuirea privind încălcarea p. 7 lit. (h) și pct. 10 din Regulamentul de activitate al Direcției juridice ce i-a fost imputată nu este întemeiată, deoarece în conformitate cu art. 75 alin. (2) Codul de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați.

Astfel, la caz, conducerea Primăriei mun. Bălți a considerat necesar și obiectiv ca angajatul Direcției Învățământ Tineret și Sport să reprezinte Primăria în instanța de judecată.

De asemenea, faptul dat a fost coordonat cu Primarul interimar O. Mahu și cu vice-primarul M. Covali.

Prin urmare, consideră reclamantul că acțiunile sale privind avizarea procurii nu cad sub incidența prevederilor art. 56 și art. 57 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008.

La fel, invocă Vitalie Balan că la aplicarea sancțiunii disciplinare s-au comis și încălcări de procedură, deoarece nu a fost pornită o anchetă de serviciu, iar în procesul-verbal nr. 2 din 24 noiembrie 2015 al ședinței Comisiei disciplinare a Primăriei mun. Bălți, lipsesc careva date privind desfășurarea și rezultatele votului luat de către membrii comisiei asupra cazului dat.

Prin hotărârea Judecătoriai Bălți din 22 septembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Balan împotriva Primarului mun. Bălți și Primăriei mun. Bălți.

S-a anulat pct. 1 din Dispoziția Primarului mun. Bălți nr. 15 din 18 ianuarie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare avertisment lui Vitalie Balan.

În motivarea hotărârii, instanța de judecată a reținut că avizarea procurii eliberate nu constituie o încălcare, deoarece acțiunile date au fost coordonate de către primarul-interimar M. Covali, în a cui subordine se află Direcția juridică a Primăriei mun. Bălți, al cărei șef este reclamantul Vitalie Balan.

La 20 octombrie 2016, Primarul mun. Bălți și Primăria mun. Bălți au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriai Bălți din 22 septembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Primarul mun. Bălți și Primăria mun. Bălți și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Bălți din 22 septembrie 2016.

La 28 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 65) Primarul mun. Bălți și Primăria mun. Bălți, reprezentați prin procură de Valentin Fediuc, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Bălți din 22 septembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel susține că, instanțele inferioare eronat au concluzionat că Direcția Învățământ Tineret și Sport este subordonată Primăriei și a desconsiderat prevederile legale privind arondarea administrativă a sa - subordonarea Ministerului Educației.

Prin urmare, consideră că este greșită concluzia precum că primarul (interimar) poate substitui șeful Direcției Învățământ Tineret și Sport în plan administrativ, inclusiv prin eliberarea procurilor.

La fel, susține că, din motivația deciziei instanței de apel, în privința unor înscrisuri anexate la materialele cauzei în copii necertificate, rezultă doar faptul că admisibilitatea lor s-a dispus prin prezumare că aceste probe au fost acceptate și recunoscute la caz, însă instanța inferioară nu a dat o apreciere copiilor înscrisurilor prin prisma art. 138 alin. (3) din Codul de procedură civilă, neexpunându-se asupra pertinentei lor.

Din argumentarea soluțiilor primei instanțe și instanței de apel, rezultă că la baza hotărârii judecătorești au fost puse date din înscrisurile necertificate.

Menționează că atât prima instanță cât și instanța de apel au reținut că, potrivit art. 254 alin. (2) din Codul civil, procura în care nu este indicată data întocmirii este nulă.

De asemenea, consideră că instanțele inferioare eronat au stabilit obiectul litigiului, or acesta nu este nulitatea actului juridic.

La caz, s-a sancționat disciplinar acțiunea de avizare a unui act, care nu a fost dat spre examinare și/sau elaborat de Direcția juridică, caracteristicile actului nefiind pertinente cazului.

Astfel, afirmă că instanțele inferioare au omis să constate simplu și cert care sînt competențele șefului Direcției juridice în speță. Or, reieșind din fișa postului, se constată că avizarea documentelor urmează să precedă 2 condiții: să fie date în examinare șefului Direcției juridice sau să fie elaborate de el.

Instanțele inferioare nu au avut nici o probă care să confirme că procura a fost dată în examinarea intimatului (prin rezoluția conducerii) sau că a fost elaborată de el. Este cert că fapta imputată, de avizare a unei procuri neeliberate de Primarul sau Primăria mun. Bălți, are ca temei executarea unor acțiuni ce depășesc activitatea Direcției juridice în cadrul primăriei, chiar dacă au fost realizate la ordinul verbal al conducerii (care urma să a fi apreciat critic).

Prin urmare, menționează că aplicarea sancțiunii disciplinare avertisment, pentru coordonarea procurii, neînregistrate ulterior, eliberate unei persoane necorespunzătoare, a fost realizată cu respectarea procedurii și este legală în fond.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 a fost depus la 28 februarie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Primarul mun. Bălți și Primăria mun. Bălți nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primarul municipiului Bălți și Primăria municipiului Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari